

Arrest

nr. 275 002 van 6 juli 2022
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat N. DIRICKX
Italiëlei 213 / 15
2000 ANTWERPEN

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Albanese nationaliteit te zijn, op 8 april 2022 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 10 maart 2022 tot weigering van de aanvraag tot hernieuwing van de machtiging tot verblijf in de hoedanigheid van student.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 10 mei 2022, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 juni 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BEELEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat N. DIRICKX verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat B. BUYLE, die *loco* advocaten C. DECORDIER & T. BRICOUT verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De verzoekende partij verklaart van Albanese nationaliteit te zijn, geboren op X.

De verzoekende partij komt het Rijk binnen in het bezit van een geldig visum, type D, voor studieredenen. Op 31 juli 2017 wordt een visum type D afgeleverd.

De verzoekende partij wordt in het bezit gesteld van een A-kaart, herhaaldelijk verlengd, geldig tot 31 oktober 2021. Zij wordt gewezen op de noodzaak om 90 studiepunten te halen. Er moet een voldoende studievoortgang worden aangetoond bij een eventuele volgende aanvraag.

De laatste ingediende aanvraag tot verlenging van de A-kaart dateert van 10 augustus 2021.

De verzoekende partij geeft met brief van 26 oktober 2021 haar argumentatie te kennen waarom zij een verlenging aanvraagt. Op 10 maart 2022 weigert de verwerende partij de verlenging van de A-kaart toe te staan.

De bestreden beslissing is de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 10 maart 2022 tot weigering van de aanvraag tot hernieuwing van de machtiging tot verblijf in de hoedanigheid van student en heeft de volgende redengeving:

“(…)

Betreft: T. E.

geboren te Tirane op X

nationaliteit: Albanie

adres: (…)

Beslissing tot weigering van de aanvraag tot hernieuwing van de machtiging tot verblijf in de hoedanigheid van student

Wettelijke basis :

Art. 61/1/4, § 2 van de wet van 15.12.1980: De Minister of zijn gemachtigde kan een einde stellen aan de machtiging tot verblijf in de hoedanigheid van student of een aanvraag tot vernieuwing van dergelijke machtiging, ingediend overeenkomstig artikel 61/1/2, weigeren in de volgende gevallen:

6° de student verlengt zijn studies op overdreven wijze

Hierbij wordt meer bepaald verwezen naar artikel 104, § 1 van het KB van 08.10.1981 :

De Minister of zijn gemachtigde kan op grond van artikel 61/1/4, § 2, eerste lid, 6° van de wet een einde stellen aan de machtiging tot verblijf in de hoedanigheid van student of een aanvraag tot vernieuwing van dergelijke machtiging, ingediend overeenkomstig artikel 61/1/2 van de wet, weigeren indien de student, rekening houdend met de resultaten, zijn studies op overdreven wijze verlengt, met name wanneer

2° hem een machtiging tot verblijf werd toegekend om een graduaats- of bacheloropleiding te volgen en hij na zijn derde jaar van de studie niet minstens 90 credits behaalde ;

Overwegende dat betrokkene op 13.09.2017 in België aankwam in het bezit van een geldig nationaal paspoort voorzien van een visum type D afgeleverd in kader van zijn studies aan de onderwijsinstelling Universiteit Antwerpen.

Overwegende dat aan de verlenging van het verblijf als student voorwaarden verbonden zijn. Eén van deze voorwaarden is voldoende studievoortgang in de studies aantonen.

Overwegende dat betrokkene na het behalen van een getuigschrift postgraduaat voor een taaljaar Nederlands aan Universiteit Antwerpen in academiejaar 2017-2018, zich tijdens academiejaar 2018-2019 in dezelfde onderwijsinstelling inschreef voor een Bachelor in de industriële wetenschappen, maar dat hij op het einde van dat academiejaar geen credits behaalde.

Overwegende dat betrokkene in het academiejaar 2019-2020 en 2020-2021 van school en richting veranderde;

dat hij aan de Thomas More Hogeschool een opleiding bachelor of electronics-ICT (Engels programma) volgde en na twee academiejaren 42 credits behaalde.

Overwegende dat betrokkene in het academiejaar 2021-2022 opnieuw van richting is veranderd en zich heeft ingeschreven voor de opleiding bachelor of international communication and media.

Na drie opeenvolgende academiejaren behaalde hij in totaal 42 credits, terwijl dit volgens de wet minstens 90 studiepunten moeten zijn.

We besluiten hieruit dat de student, rekening houdend met de resultaten van de vorige jaren en de huidige nieuwe studierichting, de studies op overdreven wijze aan het verlengen is. Met de inschrijving in de nieuwe studierichting Bachelor of international communication and media is er ook geen vooruitzicht op het behalen van het einddiploma op korte tijd.

Bijgevolg komt hij niet langer in aanmerking voor een verdere verlenging van het tijdelijk verblijf in toepassing van artikel 58 van de wet van 15/12/1980.

Ik zou u willen vragen in voorkomend geval over te gaan tot de afvoering van de persoon uit de registers wegens verlies van verblijfsrecht overeenkomstig artikel 12, 5° van het koninklijk besluit van 16 juli 1992 op datum van deze beslissing en de huidige A-kaart geldig tot 31.10.2021 in te houden.

Deze onderrichtingen dienen aan de vreemdeling betekend te worden, een exemplaar dient hem overhandigd te worden, een tweede exemplaar dient ons teruggezonden te worden. In het geval dat betrokkene niet ingaat op uw uitnodigingen, vraag ik u tevens mij hiervan op de hoogte te brengen. (...)

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een enig middel voert de verzoekende partij de schending aan van:

“artikel 61 van de Vreemdelingenwet, schending van de motiveringsplicht, de zorgvuldigheidsverplichting en het redelijkheidsbeginsel als beginselen van behoorlijk bestuur.”

Het middel wordt als volgt uiteengezet:

“Artikel 61/1/4, §2 van de Vreemdelingenwet stelt:

“De minister of zijn gemachtigde kan een einde stellen aan de machtiging tot verblijf in de hoedanigheid van student of een aanvraag tot vernieuwing van dergelijke machtiging, ingediend overeenkomstig artikel 61/1/2, weigeren in de volgende gevallen: 6° de student verlengt zijn studies op overdreven wijze;”

Artikel 104, §1 van het KB van 8 oktober 1981 bepaalt:

“§ 1. De Minister of zijn gemachtigde kan op grond van artikel 61/1/4, § 2, eerste lid, 6° van de wet een einde stellen aan de machtiging tot verblijf in de hoedanigheid van student of een aanvraag tot vernieuwing van dergelijke machtiging, ingediend overeenkomstig artikel 61/1/2 van de wet, weigeren indien de student, rekening houdend met de resultaten, zijn studies op overdreven wijze verlengt, met name wanneer:

1° hem een machtiging tot verblijf werd toegekend om een graduaats- of bacheloropleiding te volgen en hij na de eerste twee jaren van zijn studie niet minstens 45 credits behaalde;

2° hem een machtiging tot verblijf werd toegekend om een graduaats- of bacheloropleiding te volgen en hij na zijn derde jaar van de studie niet minstens 90 credits behaalde;”

In de bestreden beslissing wordt geoordeeld dat het verblijf van verzoeker niet meer kan worden verlengd omdat hij niet voldoende studievoortgang aantoont. Na drie opeenvolgende academiejaren behaalde verzoeker immers maar 42 credits terwijl de wet er 90 voorschrijft.

-Deze bepaling van artikel 61/1/4, §2 van de Vreemdelingenwet is geen verplichting, zoals blijkt uit de bewoording “kan”. Uit de lezing van deze bepaling en in samenlezing met artikel 104, §1 van het KB van 8 oktober 1981 blijkt dat de verwerende partij een hernieuwing kan weigeren wanneer de verzoeker na zijn derde jaar van de studie niet minstens 90 credits behaalde, maar dit is geen automatisme.

*De verwerende partij heeft hierbij een discretionaire bevoegdheid. Dit heeft gevolgen voor de motiveringsplicht. Bij een gebonden bevoegdheid kan een verwijzing naar de toegepaste regelgeving en de feitelijke toestand die de toepassing van de regel teweegbrengt volstaan. Dit blijkt uit de parlementaire voorbereiding van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en uit de rechtspraak. Echter, hoe groter de discretionaire bevoegdheid van de verwerende partij, hoe strenger de motiveringsplicht wordt opgevat. De omvang van de motiveringsplicht is dus evenredig met de omvang van de discretionaire bevoegdheid waarover de verwerende partij beschikt. De precieze en concrete motieven van een beslissing moeten uitdrukkelijk en nauwkeurig worden vermeld. (I. OPDEBEEK EN A. COOLSAET (eds), *Formele motivering van bestuurshandelingen*, Brugge, die Keure, 2013, 149-151).*

De motivering in de bestreden beslissing dat verzoeker zijn 90 credits niet behaalde betreft de kern van de bestreden beslissing en dit heeft zeer verstrekken gevolgen voor de verzoeker. Verzoeker heeft inderdaad 42 credits behaald maar heeft daar goede redenen voor.

Als reactie op de brief inzake de aanvraag voor verlenging van verblijf van de verwerende partij d.d. 26 oktober 2021, haalt verzoeker de pandemie aan met plotse verandering van lesmethoden en met het gebrek aan sociaal contact (buitenlandse student zonder familie en slechts weinig vrienden).

Hij meldde ook dat hij een zware depressie heeft gekregen.

Hij heeft nu een studierichting gevonden die bij hem past en en hij doet heel hard zijn best.

Hij voert tevens aan dat hij zelf de financiële inspanningen levert voor zijn studies.

Verder stelt hij dat hij therapie volgt voor zijn angsten en stress en dat hij wordt begeleid in timemanagement.

Uittreksel uit de brief:

“When as the pandemic hit, I became disoriented by the sudden change in teaching methods. It was hard for me to study and I couldn’t find any motivation and willpower. Online school isn’t the optimal learning method for me and I truly didn’t feel part of the class group. Due to the lack of direction I developed the longest depressive episode I’ve ever experienced. The lack of social contact, the mounting academic pressure and fear of failure inhibited me from achieving the goals I had set for myself. I gave up on school and honestly considered going back to my country. With that in mind I didn’t attend any of the exams. There seemed to be no way out from the mess I had created and I felt trapped and hopeless.”

En

“To help me with my anxieties and stress, I have monthly sessions with a therapist. They have taught me different coping mechanisms and time managing skills.”

Al deze elementen worden niet mede in de motivering genomen, terwijl deze voorliggen. Het niet betrekken van deze elementen in de motivering heeft een grote impact op het leven van de verzoeker die door de bestreden beslissing niet meer verder kan studeren. Uit de bestreden blijkt helemaal niet dat de verwerende partij heeft rekening gehouden met deze elementen en schendt bijgevolg het motiveringsbeginsel.

De motivering van de bestreden beslissing is bovendien niet evenredig aan de strenge motiveringsplicht waaraan de verwerende partij moet voldoen door haar discretionaire bevoegdheid in deze materie.

Het redelijkheidsbeginsel verplicht verwerende partij om beslissingen te nemen die niet in kennelijke wanverhouding staan tot het doel van de beslissing. Voor het nemen van de beslissing moeten de verschillende belangen worden afgewogen. Nergens uit de beslissing of het dossier blijkt dat dit gebeurde.

Om al deze redenen schendt verwerende partij de hierboven aangehaalde wetsbepalingen en beginselen van behoorlijk bestuur. (...)”

2.2. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) stelt vast dat de verzoekende partij artikel 61/1/4, § 2, 6°, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) en artikel 104, § 1, van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: het Vreemdelingenbesluit) correct citeert.

Het zorgvuldigheidsbeginsel verplicht de overheid om haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding (RvS 14 februari 2006, nr. 154.954; RvS 2 februari 2007, nr. 167.411). Dit houdt ook in dat zij zich moet steunen op alle gegevens en dienstige stukken.

De overheid moet zich afdoende informeren over alle relevante elementen.

De zorgvuldigheidsplicht geldt ook voor de rechtsonderhorige of, in het kader van een wederkerig bestuursrecht, de burger. In het kader van verblijfsaanvraag rust de bewijslast bij de aanvrager die zorgvuldig moet zijn bij het indienen van de aanvraag en alle relevante stukken en elementen moet aanbrengen zodat de gemachtigde kan beoordelen of hij voldoet aan de wettelijke voorwaarden. De verplichting die in dit geval rust op de verzoekende partij, kadert bijgevolg in de wederkerige zorgvuldigheidsverplichting (RvS 28 april 2008, nr. 182.450).

De Raad mag zich bij het beoordelen van de redelijkheid van de genomen beslissing niet in de plaats stellen van de bevoegde overheid. Hij beschikt te dezen slechts over een marginale toetsingsbevoegdheid. Dit betekent dat hij alleen die beslissing strijdig met het redelijkheidsbeginsel kan

bevinden die dermate buiten verhouding staat tot de feiten dat geen enkele redelijk oordelende overheid die beslissing zou nemen (RvS 17 juni 2013, nr. 223.931).

Bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht is de Raad niet bevoegd om zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid beoordeelt op grond van de juiste feitelijke gegevens, of de beoordeling correct is en of het besluit niet kennelijk onredelijk is (cf. RvS 7 december 2001, nr. 101.624).

2.3. In de mate dat de verzoekende partij meent dat de formele motiveringsplicht is geschonden, blijkt uit het verzoekschrift dat de verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing kent en begrijpt, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht is bereikt. De formele motiveringsplicht is niet geschonden.

De verzoekende partij bekritiseert de bestreden beslissing inhoudelijk wat in het licht van de materiële motiveringsplicht en in het licht van artikel 61/1/4, § 2, van de Vreemdelingenwet en artikel 104, § 1, van het Vreemdelingenbesluit moet onderzocht worden.

2.4. Het doorslaggevende motief van de bestreden beslissing stelt dat de verzoekende partij haar studies verlengt op een overdreven wijze omdat de verzoekende partij herhaaldelijk van studierichting veranderde en sedert haar studieaanvang (in het najaar 2017) uiteindelijk slechts 42 *credits* bewam, terwijl de wet de verwerende partij toelaat een einde te stellen aan de machtiging tot verblijf in hoedanigheid van student indien na drie jaar studie niet minstens 90 *credits* behaald werden.

Uit het administratief dossier blijkt dat de verzoekende partij in het jaar 2018/2019 0 studiepunten haalde. In het jaar 2019/2020 behaalde zij 30 studiepunten en in het jaar 2020/2021 12 studiepunten. De verwerende partij stelt correct in de bestreden beslissing dat de verzoekende partij op al deze jaren slechts 42 studiepunten bewam. Voorts wordt juist gesteld in de bestreden beslissing dat de verzoekende partij herhaaldelijk van richting veranderde en bij haar laatste aanvraag opnieuw van richting veranderde.

Uit het verzoekschrift blijkt dat de verzoekende partij erkent student te zijn in België sinds 2017. De verzoekende partij betwist niet dat zij meer dan drie jaar studies volgde in België. De verzoekende partij weerlegt evenmin dat zij slechts 42 *credits* haalde en dat zij de in de bestreden beslissing beschreven opleidingen volgde.

2.5. De verzoekende partij houdt voor dat de verwerende partij over een discretionaire bevoegdheid beschikt nu de wet voorziet dat de bestreden beslissing “kan” genomen worden. Deze opmerking is juist maar de verzoekende partij kan uit de vrijheid waarover de verwerende partij beschikt geen rechten scheppen. Verwerende partij behoudt de bevoegdheid om de bestreden beslissing te kunnen nemen.

Het gegeven dat de verzoekende partij goede redenen had om geen 90 *credits* te halen, waarbij zij verwijst naar haar brief van 26 oktober 2021, doet aan de bevoegdheid van de verwerende partij geen afbreuk.

De verzoekende partij werd bovendien in kennis gesteld van de reden waarom haar brief van 26 oktober 2021, deels geciteerd in het middel, niet aanvaard werd. Dit is meegedeeld in het bevel om het grondgebied te verlaten van 10 maart 2022, dezelfde dag genomen en ter kennis gegeven als de thans bestreden beslissing, waarin het volgende gesteld wordt:

“(…)

De student haalt COVID19 aan maar geeft met volledig aan of en hoe dit zijn studies zou kunnen hebben beïnvloed, hij staat dit ook niet door enig concreet bewijsstuk.

Er dient opgemerkt te worden dat COVID-19 voor alle studenten een uitzonderlijke situatie was. De student haalt geen bijzondere omstandigheden of bewijsstukken aan die hem van de andere studenten zou kunnen onderscheiden, en waaruit zou blijken dat de gevolgen van de coronacrisis voor hem dermate zwaarder en uitzonderlijker waren. Er wordt evenmin aangetoond dat de onderwijsinstelling niet de nodige inspanningen heeft geleverd om de negatieve effecten zoveel mogelijk te beperken, zowel op het vlak van onderwijs- als evaluatieactiviteiten.

Tenslotte weze er op gewezen dat het voor het tweede jaar op rij een Coronajaar betreft, zonder normale lessen, zonder uitwisseling van kennis met medestudenten. De student heeft op geen enkele wijze

concreet uiteengezet hoe die omstandigheden hem in het bijzonder hebben getroffen. De loutere algemene verwijzing naar het corona, kan niet worden beschouwd als een voldoende geconcretiseerde grief.

Ook vóór de coronacrisis behaalt verzoeker beperkte studievoortgang (0 credits in academiejaar 2018-2019).

Covid-19 en de gevolgen ervan zijn bijgevolg niet de enige oorzaak van het voorliggende curriculum.

Uiteraard kan enig begrip worden opgebracht voor het feit dat de coronapandemie de studie van verzoeker heeft bemoeilijkt, met name door het niet langer op de campus plaatsvinden van de lessen en de zelfstudie. Echter, er kan niet voorbij gegaan worden aan het feit dat de coronapandemie voornamelijk in het academiejaar 2019-2020 het hoger onderwijs verraste en studenten en instellingen plots met een nieuwe onderwijscontext confronteerde. Naar het oordeel van de Dienst Vreemdelingenzaken is dit evenwel een onvoldoende verklaring voor het uiterst lage studierendement dat verzoeker heeft behaald, in het bijzonder in verhouding tot de omvang van het studiepakket dat hij heeft opgenomen. Uit de analyse van de studievoortgang blijkt dat betrokkene in het academiejaar 2019-2020 60 studiepunten heeft opgenomen en over de beide examenkansen heen credits heeft verworven ten belope van 30 studiepunten. In het academiejaar 2020-2021 behaalde verzoeker amper 12 studiepunten, terwijl hij een studieprogramma van 54 studiepunten opnam.
(...)"

De verzoekende partij heeft tegen dit bevel om het grondgebied te verlaten een beroep ingesteld bij de Raad, gekend onder rolnummer RvV 273 405, en kent aldus de motieven waarom haar brief van 26 oktober 2021 geen soelaas brengt. De verzoekende partij heeft derhalve geen belang bij de grief die stelt dat in de bestreden beslissing bijkomend moest gemotiveerd worden rond de brief van 26 oktober 2021, nu zij de redenen kent aan de hand van het ter kennis gegeven bevel om het grondgebied te verlaten, samen betekend met de thans bestreden beslissing.

De volgende opmerking in de nota met opmerkingen is pertinent:

"Daar waar verzoekende partij voorhoudt dat in de bestreden beslissing uitdrukkelijk moest worden ingegaan op de door haar aangehaalde elementen uit de brief dd. 26.10.2021, houdt verweerder voor dat nergens uit de wet een dergelijke motiveringsplicht blijkt. Het volstaat dat de gemachtigde van de Staatssecretaris aangeeft waarom hij van oordeel is dat de studies op overdreven wijze worden verlengd - wat ook is gebeurd.

Verweerder benadrukt dat het aan verzoekende partij toekomt om bewijs te leveren van de aangehaalde elementen. Verzoekende partij beperkt zich tot een loutere verwijzing naar de zelfgeschreven brief dd. 26.10.2021.

Verzoekende partij houdt voor een "zware depressie" te hebben, doch hiervan ligt geen enkel bewijs voor. Het feit dat verzoekende partij financiële inspanningen zou leveren voor zijn studies, wat evenmin bewezen wordt, doet geenszins afbreuk aan het lage studierendement dat verzoekende partij heeft behaald na drie opeenvolgende studie jaren.

Het volstaat dat uit de gegevens van de zaak, weze het uit de stukken van het administratief dossier of uit de bestreden beslissing zelf, kan worden vastgesteld dat de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie bij het nemen van de weigeringsbeslissing is overgegaan tot het individueel onderzoek van verzoekende partij, wat in casu gebeurd is (zie supra).

Terwijl uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat aan verzoekende partij tevens een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 33bis) werd betekend, en deze beslissing onlosmakelijk verbonden is met de bestreden beslissing."

De verzoekende partij verwijst concreet naar haar brief van 26 oktober 2021. Het gegeven dat de verzoekende partij zou lijden aan een zware depressie, werd niet ondersteund door een medisch attest. Het gegeven dat zij hard haar best doet in de thans voor haar "passende" studie, en financiële inspanningen levert om haar studie te betalen en de pandemie aanhaalt als redenen voor haar falen in het behalen van de nodige studiepunten, hetzij credits, zijn niet afdoende om de bestreden beslissing kennelijk onredelijk te achten. Ook het stellen dat de online-cursussen, gegeven in het kader van de coronaproblematiek, haar minder liggen, dat dergelijke leermethode niet optimaal is en een tekort aan sociale contacten tot gevolg heeft, maakt geen situatie van overmacht uit en geldt voor alle studenten. Enig medisch attest werd niet voorgelegd. De bewering dat de verzoekende partij aan een zware

depressie lijdt en therapie volgt is bijgevolg niet aangetoond. Het gegeven dat zij zelf de financiële inspanningen levert om de studies te betalen, doet aan het voorgaande geen afbreuk.

Ook kan in het licht van het voorgaande niet gesteld worden dat de bestreden beslissing geen rekening houdt met de feiten gekend in het administratief dossier. Een juiste feitenvinding is verricht. De verzoekende partij kan haar ogen niet sluiten voor de andere terzelfdertijd genomen beslissing, bevattende het bevel om het grondgebied te verlaten onder de vorm van een bijlage 33bis en samen met de bestreden beslissing ter kennis gebracht. De bestreden beslissing is niet kennelijk onredelijk genomen en kent een correcte beoordeling.

De verzoekende partij maakt niet aannemelijk dat de bestreden beslissing is genomen op grond van onjuiste gegevens, op kennelijk onredelijke wijze of met overschrijding van de ruime bevoegdheid waarover de verwerende partij beschikt. Deze vaststelling volstaat om de bestreden beslissing te schragen. De schending van de materiële motiveringsplicht wordt niet aannemelijk gemaakt.

Uit het bovenstaande blijkt dat de verwerende partij niet kennelijk onredelijk heeft gehandeld want de verzoekende partij maakt niet aannemelijk dat zij thans de studies niet op een overdreven wijze wil verlengen. Het redelijkheidsbeginsel is niet geschonden. Uit het hierboven vermelde blijkt dat de bestreden beslissing werd genomen in overeenstemming met de motiveringsplicht, aangezien zij de feitelijke en juridische overwegingen vermeldt die eraan ten grondslag liggen. De motivering kan de beslissing dragen en is bijgevolg deugdelijk en afdoende. De beslissing werd zorgvuldig voorbereid en is gesteund op een correcte feitenvinding.

2.6. Het onderdeel dat de schending van artikel 61 van de Vreemdelingenwet aanvoert, is onontvankelijk.

Artikel 61 van de Vreemdelingenwet luidt:

“§ 1.

Het bewijs van voldoende bestaansmiddelen, zoals bepaald in artikel 60, § 3, eerste lid, 5°, wordt geleverd door het overleggen van een of meerdere van de hiernavolgende documenten:

1° een attest uitgaande hetzij van een internationale organisatie of een nationale overheid, hetzij van een gemeenschap, gewest, provincie of gemeente, hetzij van een instelling voor hoger onderwijs, luidens hetwelk de onderdaan van een derde land een beurs of een lening geniet of eerstdaags zal genieten;

2° een verbintenis tot tenlasteneming aangegaan door een natuurlijke persoon, die hetzij de Belgische nationaliteit bezit hetzij als burger van de Unie een verblijfsrecht heeft van meer dan drie maanden op het grondgebied van het Rijk of een andere lidstaat van de Europese Unie hetzij als onderdaan van een derde land toegelaten of gemachtigd is om voor onbepaalde duur op het grondgebied van het Rijk of een andere lidstaat van de Europese Unie te verblijven hetzij een familielid tot in de derde graad is, waarbij deze zich ertoe verbindt, ten opzichte van de onderdaan van een derde land, de Belgische Staat en ieder bevoegd openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn, voor de duur van het geplande verblijf vermeerderd met twaalf maanden, de kosten van gezondheidszorgen, verblijf, studie en repatriëring van de onderdaan van een derde land ten laste te nemen;

3° enig ander bewijsmiddel van voldoende bestaansmiddelen.

De Koning bepaalt de voorwaarden waaraan het attest, bedoeld in het eerste lid, 1°, de verbintenis, bedoeld in het eerste lid, 2°, en de persoon die deze verbintenis aangaat, moeten beantwoorden.

§ 2.

De Koning bepaalt het minimumbedrag van de bestaansmiddelen waarover de onderdaan van een derde land moet beschikken.

Bij de beoordeling van deze bestaansmiddelen wordt onder meer rekening gehouden met de middelen die afkomstig zijn van een subsidie, een beurs, een toelage of het wettig en regelmatig uitoefenen van een winstgevende activiteit buiten de tijd die normaal aan de studie moet worden gewijd.

§ 3.

De beoordeling of de onderdaan van een derde land over voldoende bestaansmiddelen beschikt is gebaseerd op een individueel onderzoek van het geval.”

De bestreden beslissing heeft geen motief over de bestaansmiddelen en de aanvraag werd niet afgewezen op grond van het al dan niet voorhanden zijn van voldoende bestaansmiddelen.

In de mate de verzoekende partij de schending aanvoert van artikel 61/1/4, § 2, van de Vreemdelingenwet, kan verwezen worden naar hetgeen *supra* is uiteengezet en waaruit blijkt dat de bestreden beslissing is

genomen met correcte toepassing van dit artikel en overigens ook van artikel 104, § 1, van de Vreemdelingenbesluit.

2.7. De verzoekende partij maakt de schending van de door haar aangehaalde bepalingen en beginselen van behoorlijk bestuur niet aannemelijk.

Het enig middel is ongegrond.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel aangevoerd dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als *accessorium* van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zes juli tweeduizend tweeëntwintig door:

mevr. M. BEELEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

M. BEELEN